

कार्त्तिकमिति शयनसाधने द्रव्यभेदे । तस्या अङ्गादिनिरूपणेन रचनाप्रकारः आकारादिभेदेन नामभेदादिकं च युक्तिकल्पतरौ उक्तं यथा

“अष्टाभिः काष्ठखण्डैश्च खट्वेति प्रतिचक्षते । तिष्ठेत् यदात्मस्वप्नं खट्वा तज्ज्ञेयं चरणाङ्गयम् । शिरःस्थं व्युपधानं स्यात् अक्षःस्थं स्यात् निरूपकम् । अलिङ्गने उभे पार्श्वे प्राह भोजमहीपतिः । आलिङ्गने चतुर्हस्ते व्युपधाननिरूपके । तदङ्गेन, तदङ्गेन चत्वारश्चरणा इति । सर्वषोडशिका खट्वा सर्वताभयदायिका । आलिङ्गने सार्द्धवेदे व्युपधाननिरूपके । सार्द्धद्वये, च चरणा हस्तैकपरिसंस्मिताः । सर्वाष्टादशिका खट्वा सर्वकामफलप्रदा । आलिङ्गने पञ्चहस्ते व्युपधाने निरूपके । तदङ्गेन, तदङ्गेन चत्वारश्चरणा इति । सर्वविंशतिका खट्वा धनधाम्यजयप्रदा । आलिङ्गने पञ्चहस्ते व्युपधाने निरूपके । लिहस्तसंस्मिते पादा हस्तैकपरिसंस्मिताः । सर्वैकविंशिका खट्वा एवमव्युपजायते । आलिङ्गने सार्द्धपञ्चे व्युपधाने निरूपके । तदङ्गेन, तदङ्गेन चत्वारश्चरणा इति । सर्वद्वाविंशिका खट्वा सर्वसम्पत्प्रदायिनी । आलिङ्गने च षड्दस्ते व्युपधाने निरूपके । लिहस्तसंस्मिते, पादाश्चत्वारश्चरणा इति । चतुर्विंशतिका खट्वा सर्वरोगक्षयहारी । आलिङ्गने सप्तहस्ते व्युपधाने निरूपके । लिहस्ते, सार्द्धहस्ताश्च चत्वारश्चरणा इति । सर्वषड्विंशिका खट्वा सर्वसौभाग्यकारिका । आलिङ्गने सार्द्धसप्ते व्युपधाने निरूपके । सार्द्धलिहस्तं, सार्द्धाश्च चत्वारश्चरणा इति । सर्वाष्टाविंशिका खट्वा सर्वभोगप्रदायिका । आलिङ्गने चाष्टहस्ते व्युपधाने निरूपके । चतुर्हस्ते, सार्द्धहस्ताश्चत्वारश्चरणा इति । सर्वत्रिंशतिका खट्वा सर्वकामार्थदायिनी । एवमष्टविधाः खड्गाः समासेनोपदिष्टाः । आदिशब्दादिदशाजानां नृणां सम्पत्तिदायिकाः । कार्याः शिल्पिभिरैतास्तु विविधाकृतकल्पनाः । सर्वषोडशिका खट्वा सर्वेषामेव युज्यते । अष्टौ खण्डानि यस्याः स्युश्चतुर्हस्तयुतानि च । अस्यैव मङ्गला नाम खट्वेतां पृथिवीपतेः । इयं यदा मत्स्यदशा तदा सर्वजवाभिधा । यात्रासिद्धिः सर्वासिद्धिर्पूजया चाष्टमङ्गला ॥ एकैकहस्तहट्वा तु भवेत्तद्व्ययः परम् । ज्योतिष मङ्गलः प्रेषान् चित्तकान्तः परमहान् ॥ एकैकहस्तहट्वा तु मङ्गला

मिति लक्षणम् । सा तदङ्गा स्तितुङ्गा च शिखरी विषये क्षणा । एकैकहस्तहट्वा तु टङ्ग इत्यभिधीयते । यात्रासिद्धिं समारभ्य येऽमी षोडश कीर्त्तिताः । आदित्यादिदशाजानामाद्यन्तैकद्वयं क्रमात् । दूरदर्शी दीर्घदर्शी दुर्लभोऽथ दुरासदः । यथोत्तरं दशगुणाः पादैकपरिष्ठाङ्गिनः । प्रासादसंज्ञकाः कार्या राज्ञा रुक्ममभीप्सता । चत्वारस्तौ च सर्वेषां भूपतीनां सुखावहाः । भोजमते तु “सर्वविंशतिकां यावत् आरभ्यो भयषोडशीम् । खड्गानामिति नामानि अष्टौ हस्तद्वयाधिकाः । मङ्गला विजया पुष्टिः क्षमा तृष्टिः रुक्मासनम् । प्रचण्डा सर्वतोभङ्गा खड्गानामाष्टकं विदुः । ज्योतिःपराशरसंहितायां तु “अष्टाभिः काष्ठखण्डैस्तु योऽङ्गपिण्डोऽभिजायते । स चेत् समो भवेत् खड्गा प्रणस्या स्मादतोऽन्यथा । समे सर्वा सम्पत्तिर्विषमे विप्रमाप्सदम् । तस्मात् खड्गाङ्गपिण्डोऽयः समः कार्यः स सुरभिः ।” तस्या दोषगुणा यथा “खड्गायां यो गुणोदोषोमानश्च परिकीर्त्तितम् । तेनैव खड्गा काष्ठोत्था तथैव गुणमावहेत् । अनेनैव विधानेन कार्यं वक्ष्ये विधासमम् । विना नौकासनं कार्यं सर्वत्रैवासनं शुभं युक्तिकम् । षड्दत्संहितायां ७६ अ० तस्याः काष्ठविशेषेण शुभाशुभदायकत्वादिकं नामभेदास्तत्तत्फलञ्चोक्तं यथा “सर्वस्य सर्वकालं वस्त्रादुपयोगमेति शास्त्रविदाम् । राज्ञा विशेषतो ऽतः शयनासनलक्षणं वक्ष्ये । वसनस्थन्दनचन्दनहरिद्रुमरदारुतिलन्दुकीशालाः । काष्ठार्थज्जनपद्मकशका वा शिंशपा च शुभाः । अग्निलज्जाललिहस्तिप्रपातिता मधुविहङ्गजतनञ्जयाः । चैत्यशृङ्गानपथिजोर्ध्वशुष्कवल्लीनिबद्धाश्च । कण्टकिनो वा ये स्युर्महानदीसङ्गमोद्भवा ये च । सुरभवनजाश्च न शुभा ये चापराधस्य टक्पतिताः । प्रतिसिद्धवृत्तिनिर्जितशयनासनसेवनात् कुलविनाशः । व्याधिभयव्ययकमहा भयन्दनर्थाश्च नैकविधाः । पूर्ववच्च यद्दि वा दारु भवेत्तत्परीक्ष्यमारभ्ये । ययारोहेतस्मिन् कुमारकः एतपशुदं तत् । सितकुङ्कुमसत्तयारुद्रभक्ततर्पणक्षरल नि । मङ्गलान्यन्तानि च दृष्टारम्भे शुभं ज्ञेयम् । कर्माङ्गलं यवाष्टकसुदरासकं तपैः परित्यजम् । अङ्गलगतं नृपाणां मङ्गली गथा जयाय कृता । नवातिः सैव षड्गुणा द्वादशहीना त्रिपटुकीना च । नृपालमन्त्रिपलपतपुरोधसां स्यर्ययामङ्गलम् । अश्विनतः ऽष्टांशोनं विष्णुस्यो विश्व-